

Miłość
szyje się na miarę
marzeń

nigdy nie jest
ani za mała
ani za duża
taka w sam raz

z odrobiną zachwytu
niepewności
i szaleństwa

miłość...

Noemi Joanna Zasada

Noemi Zasada

nie zapomnij być szczęśliwy...

Dnia 10 kwietnia 2018 r. w sali widowiskowej ART.BEM odbyła się uczta poetycka pod hasłem NIE ZAPOMNIJ BYĆ SZCZĘŚLIWYM z udziałem pani Teresy Lipowskiej, pani Danuty Stankiewicz, pana Marcina Jajkiewicza oraz nauczycieli i uczniów naszej szkoły. To popołudniowe spotkanie poetycko-muzyczne było poświęcone twórczości pani Noemi Joanny Zasady i oparte na przesłaniu „... aby szczęśliwym być”.

W nastrojowej scenerii znakomici goście, nauczyciele i uczniowie naszej szkoły zapoznali nas z wybranymi wierszami i bajkami pani Noemi. Słowo mówione przeplatało się z piosenkami w wykonaniu pani Danuty Stankiewicz, pana Marcina Jajkiewicza i utalentowanych uczniów. Podczas uroczystości grupa teatralna, pod kierunkiem pani Małgorzaty Kozłowskiej, zaprezentowała pantomimę pt. „Prezent”, której wymowa zawarta w słowie „miłość” doskonale oddała nastrój tego wieczoru.

Później pani Noemi powiedziała kilka słów o swojej najnowszej książce „Bajki, z których się nie wyrasta”. Jest to zbiór bajek z morałem, które skłaniają czytelnika do refleksji i przemyśleń. Jednocześnie jest to książka pięknie wydana i ilustrowana rysunkami dzieci, między innymi uczniów naszej szkoły. Na zakończenie wieczoru autorskiego można było zrobić sobie zdjęcie i otrzymać autograf od zaproszonych gości.

Wieczór ten był wspaniałym doświadczeniem, która zapada w pamięć i pozostawia po sobie wiele ciepłych wspomnień.

Małgorzata Piórczyńska, kl. Va

Uczmy się życia nie od najlepszych, ale od szczęśliwych oraz tych, którzy prawdziwie kochają...

Dnia 16 marca bieżącego roku w Bemowskim Centrum Kultury odbyła się Gala Finałowa Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego „Odkrywamy talenty przyszłości”, którego tematem przewodnim było hasło: „**Uczmy się nie od najlepszych, ale od szczęśliwych oraz tych, co prawdziwie kochają**”.

Na rozstrzygnięcie tego znaczącego konkursu przyjechały dzieci ze wszystkich regionów naszego kraju. Nie zabrakło również znanych osobistości, które zaprosiła nasza szkolna pani poetka Joanna Noemi Zasada. Do naszej szkoły przyjechała pani Teresa Lipowska - aktorka znana między innymi z serialu „M jak miłość”. Była również piosenkarka Danuta Stankiewicz, znana z piosenki „Wernisaż” oraz Joanna Dukaczewska, Anna Bystroń-Jajkiewicz, Maciej Mikołajczyk i Marcin Janos-Krawczyk.

Nagrody w konkursie zostały przyznane w trzech kategoriach: klasy 4-6 szkół podstawowych, gimnazja i klasy 7 szkół podstawowych oraz licea.

Na początku wszyscy przywitali naszych zaszczytnych gości, potem można było na żywo posłuchać naprawdę wspaniałego wykonania nieśmiertelnej piosenki pt. „Bał”. Następnie rozdawane były wyróżnienia i nagrody dla zwycięzców trzech pierwszych miejsc w kategorii klas 4-6.

Później wiersze laureatów zostały odczytane przez gości. Można było też usłyszeć wiersz niespodziankę, który był poświęcony pani Lipowskiej, a jej tak bardzo się spodobał, że zaprosiła ponownie autora na scenę, by go uściskać.

Następnie po kolejnej piosence rozdawano nagrody w pozostałych kategoriach. Po rozdaniu nagród mogliśmy posłuchać kolejnej piosenki. Po niej nastąpiły podziękowania i zaprezentowany został krótki film o naszych gościach. Po gali można było wziąć autograf od znanych osób, które nas odwiedziły.

Po 2 godzinach i dwudziestu minutach gala się zakończyła. Mimo że trwała niedługo, na pewno zostanie na wiele lat w pamięci jej uczestników.

Warto podkreślić, że na zwycięskim podium, znalazły się aż trzy osoby z naszej szkoły: trzy z klas szóstych i jedna z siódmej otrzymały w konkursie wyróżnienie.

Kacper Pędzik, kl. VIc

Międzynarodowy turniej szkółek klubu FCBarcelona 25-29. 03.2018 r. – moje spostrzeżenia.

Przygotowanie przed turniejem zapamiętałem dlatego, że pogoda nie sprzyjała nam i musieliśmy grać w deszczu a nawet w śniegu. To nas wzmocniło jako drużynę i nas przeszkoliło. Cieszę się, że trenerzy nam nie odpuścili i razem z nami ciężko pracowali.

Mieliśmy mieć wylot o 21:00 a wylecieliśmy o 23:00. Nawet mi to nie przeszkadzało. Przylecieliśmy do Barcelony tego samego dnia, co mieliśmy ceremonię.

Pierwszy raz byłem na tak wielkim stadionie i pomyślałem sobie wtedy, że fajnie byłoby tam wrócić jako dorosły piłkarz. Na ceremonii śpiewaliśmy hymn klubu Barcelona. Na stadionie mieliśmy dolne krzesła i około godziny czekaliśmy na rozpoczęcie. Podobało mi się, że wszystkie drużyny po kolei były przedstawiane i wydawały wtedy okrzyki.

Trawa na boiskach była wysoka i dobra do gry w korkach. Bramki były szersze, ale trener nam o tym mówił już wcześniej.

Japończycy grali techniką „laga” (aby kopać), co im bardzo dobrze wychodziło. Peru nie było jakimś strasznym przeciwnikiem. Indie w drużynie mieli dziewczynę. Włosi w drużynie nie mieli dziewczyny, bo widzieliśmy ich jak chodzili pod prysznic nago. Turcy wyglądali jak dorośli. Grali bardzo agresywnie. Barcelonie strzeliliśmy dwie bramki. Gdyby nie to, nie weszlibyśmy do półfinału.

W półfinale, po fajnej akcji z Frankiem D, strzeliłem swoją pierwszą bramkę w turnieju i przebiegłem potem przez całe boisko. aż wpadłem w ramiona bramkarza Antka.

Wiedzieliśmy, że w finale nie będzie lekko, bo Włosi wygrali z Brazylią. Finał odbył się na Miniestadi, na naturalnej trawie. Włosi na początku mieli przewagę, ale z każdą minutą byliśmy coraz lepsi. Dobre strzały oddali Franek Cz. i Franek D. a w obronie dominował Maciek i Mysza. Dwa razy spróbowałem strzału z daleka. A w ostatniej minucie podjąłem decyzję, że idę na bramkę do końca. Okiwałem pieciu Włochów i podałem do Mixona, ale w ostatniej chwili wystawił nogę ich obrońca. Karne, niestety, wygrali Włosi, chociaż nasi dobrze strzelali.

Śmieszne było to, że w finale i przy wręczaniu pucharu, komentator mylił nas i przekręcał nasze nazwiska. Puchar był bardzo duży, wręczał go nam gracz 1. składu FCBarcelona - Sergi Roberto (nr 20). Obecnie puchar stoi w restauracji EL-Mejor, tam gdzie mamy treningi, przy ul. Fleminga.

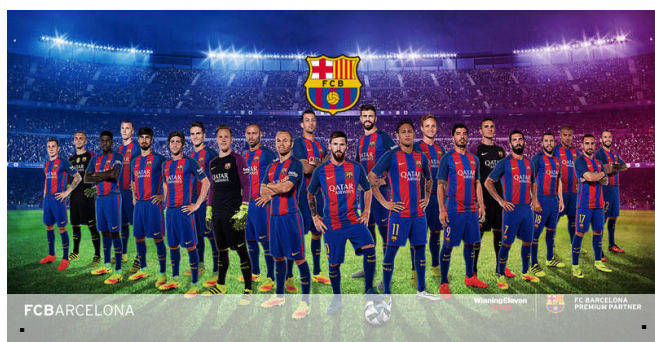
W przerwach między meczami rodzice karmili nas pysznymi kanapkami, bananami, ciasteczkami i soczkami.

Ostatniego dnia trenerzy zaprowadzili nas do superanckiego sklepu klubowego Barcelony. Ten sklep miał 3 piętra. Było tam pełno najróżniejszych rzeczy – wszystkie związane z piłką i klubem. Najbardziej podobało mi się najniższe piętro z gadżetami piłkarskimi. Kupiłem sobie czapkę, bransoletkę, okulary, 2 magnesy, 3 długopisy i pocztówkę. Tam tata Franka D. przeprowadził z nami fajne wywiady.

Po powrocie, na lotnisku w Warszawie, rodzice zrobili nam niespodziankę i czekali na nas ubrani na biało – czerwono z flagami i szalikami. W końcu na turnieju zajęliśmy 2. Miejsce i pokonaliśmy 52. drużyny! Cały wyjazd był super, super, super!

Premyslau Stałars (- tak krzyczał komentator)

Przemek Stawarz, kl. VIc

Każdy z nas lubi jakiś typ muzyki lub jakiegoś wokalistę. Ja bardzo cenię twórczość Czesława Niemena.

Tworzył on protest songi, poezję śpiewaną, rock progresywny czy ballady. Dziś jeden z jego utworów jest hymnem Legii Warszawa - to „Sen o Warszawie”.

Artysta urodził się 16 lutego 1939 roku w Starych Wasiliszkach pod Grodnem - to obecnie Białoruś - jako Czesław Juliusz Wydrzycki. Jego rodzice byli rzemieślnikami i np. naprawiali zegary. Czesław miał siostrę Jadwigę. Śpiewać zaczął już w chórze szkolnym i kościelnym. Na początku lat 50. chodził do szkoły muzycznej w Grodnie, lecz został z niej wyrzucony. W 1958 wziął ślub z Marią Klauzunik. W tym samym roku został przesiedlony do powojennej Polski. Początkowo mieszkali w ośrodku dla uchodźców, potem w Świebodzinie, Białogardzie, Kołobrzegu. Przyszły muzyk uczył się w szkole muzycznej w Gdańsku. W 1960 urodziła się jego pierwsza córka, Maria. Z żoną rozwiódł się w 1971. Jego drugą żoną była Małgorzata Niemen. Artysta miał łącznie 3 córki

Pierwsza trasa koncertowa Niemena odbyła się w 1962 z zespołem Czerwono - Czarni. W 1964 wystąpił na Festiwalu w Opolu. Za namową żony kolegi posługiwał się pseudonimem Niemen, w 1966 utworzył własną grupę Akwarele. W 1967 zaprezentował jedną z najbardziej znanych jego piosenek „Dziwny jest ten świat”, którą wzbudził ogromne zainteresowanie. W późniejszych latach odnosił sukcesy na różnych, nawet zagranicznych festiwalach. W latach stanu wojennego występował sporadycznie.

Po 1990 zajął się również malarstwem, pisaniem wierszy i grafiką komputerową. Zaczął publikować też felietony w piśmie Tylko Rock. Jego ostatnia płyta wyszła w 2001 roku.

17 stycznia 2004 w wieku 64 lat zmarł na nowotwór układu chłonnego i powikłania związanymi z zapaleniem płuc. Jego ciało zostało poddane kremacji. Niemen został pochowany w powązkowskich katakumbach. W dniu jego pogrzebu wiele radiostacji wyemitowało jego najpopularniejszy utwór: „Dziwny jest ten świat”, aby uczcić artystę.

Jego imię nosi kilka ulic w Polsce oraz szkół. Okolicznościową monetę, poświęconą artyście wydał NBP. We wsi Wasiliszki jest muzeum, poświęcone Niemenowi.

Artysta zostawił po sobie wiele albumów i piosenek, a najbardziej znane to: Dziwny jest ten świat, Sen o Warszawie, Pod papugami, Czy mnie jeszcze pamiętasz i wiele innych.

Kacper Pędzik, kl. VIc

Moje hobby, moja pasja...

Moje hobby to gimnastyka- sport, który uprawiają głównie dziewczyny.

Polega na systematycznych ćwiczeniach, takich jak np. rozciąganie.

Są różne rozpoznawalne ćwiczenia np. szpagat, przejście w przód, gwiazda bez rąk .

Na wiele ćwiczeń trzeba poświęcić dużo czasu.

Istnieją specjalne szkoły sportowe z gimnastyką.

W takich szkołach zamiast wychowania fizycznego są zajęcia z gimnastyki lub akrobatyki.

Jagoda Ładosz, kl. VIc

Moją pasją jest jazda konna.

Jest ona jednym z niewielu sportów, w których nie liczy się tylko siła fizyczna, ale też więź ze zwierzęciem. Jeżeli jest ona bardzo silna, koń i jeździec „rozumieją się” bardzo dobrze, a im ona słabsza, tym trudniejsze będzie kierowanie zwierzęciem. Bo sport ten, polega również na tym, aby koń mógł swobodnie zaufać osobie siedzącej na jego grzbiecie, zamknąć oczy i oddać się jego przekazom oraz na tym, żeby umieć utrzymać równowagę i zimną krew w sytuacji takiej jak np. spłoszenie konia, czy niespodziewane zagalopowanie lub cwał.

Konie są bardzo podobne do ludzi; każdy ma inny charakter. Różnią się między sobą również wyglądem. Pomimo tej samej rasy konie nie są identyczne, choć różni je tylko jedna mała plamka czy też płochliwość. Zwierzęta potrafią być złośliwe jeżeli tego pragną lub płochliwe, co akurat nie zależy od samego konia, lecz od jego przeszłości.

Pola Kanigowska, kl. 6c

Zawody badmintonu dziewcząt i chłopców I MIEJSCE

w zawodach badmintonu dziewcząt i chłopców (grupa młodszą) o Mistrzostwo Dzielnicy Bemowo w ramach Warszawskiej Olimpiady Młodzieży.

Dnia 17 kwietnia 2018 r. w Szkole Podstawowej Nr 341 odbył się

I Międzyszkolny Bemowski Turniej Wiedzy o Zdrowym Odżywianiu „Po zdrowie na Bemowie”.

Nasza szkoła zdobyła
I miejsce

i wygrała główną nagrodę w kwocie 1000 zł.

XVIII Konkurs Ortograficzny „Ortografia na medal”

Z przyjemnością informujemy, że
Michał Osuch,
uczeń klasy 7d uzyskał tytuł

LAUREATA.

GRATULUJEMY!

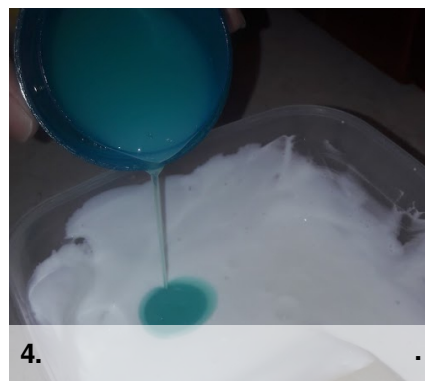
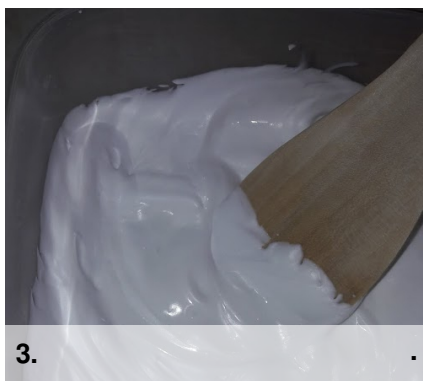
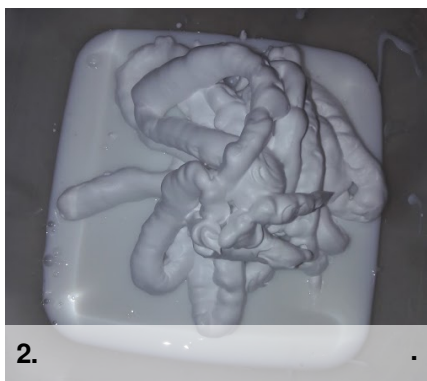
DIY SLIME

Przygotuj :

- naczynie
- coś do mieszania
- klej w płynie
- Perwoll
- piankę do golenia
- szczelny pojemnik

1. Nalej klej do naczynia.
2. Dodaj piankę do golenia (trochę więcej niż kleju).
3. Wszystko dokładnie wymieszaj, aby powstała jednolita masa.
4. Dolewaj stopniowo Perwollu.
5. Mieszaj, aż zaczniesz odklejać się od naczynia. (gdy nie będzie się odklejał dodaj pianki)
6. Gdy slime odkleja się od naczynia, możesz go wyjąć, ponieważ najczęściej trochę się jeszcze klei, wyrób go w rękach, a jeśli się nie klei do rąk znaczy, że jest gotowy.
7. Teraz została ci tylko zabawa (pamiętaj aby przetrzymywać go w szczelnym pojemniku).

Zuzanna Śmiechowska, Lena Poźniak, kl. VIc

Podróżuj z nami...

ORLANDO

Zachęcam Was do odwiedzenia parków rozrywki w Orlando w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Orlando jest miastem atrakcyjnym turystycznie, otoczonym przez jeziora, a znane jest przede wszystkim z parków rozrywki. Znajdują się tam m.in. Walt Disney World Resort, Universal Orlando Resort oraz Sea World. Ten kompleks składa się z trzech parków : Universal Islands of Adventure, Universal Studios i Volcano Bay.

Parki Universal Orlando Resort

Universal Islands of Adventure przenosi nas w świat bajek i filmów, gdzie skorzystamy z różnych rollercoasterów. Mnie najbardziej podobał się rollercoaster Hulk, bo był największy i super oświetlony. Można spacerować po miasteczku ze świata Harrego Pottera, zbliżyć się do dinozaurów z Parku Jurajskiego, albo przeżyć przygodę ze Spidermanem. Z tego Parku można przejechać pociągiem Hogwart Express do kolejnego Parku, jakim jest Universal Studios. I ten Park jest moim zdaniem najciekawszy. Tutaj także odtworzony jest świat Harrego Pottera – można zobaczyć m.in. Bank Gringotta, peron 9 i $\frac{3}{4}$, biuro profesora Dumbeldora i inne ciekawe rzeczy. Kolejną świetną atrakcją był świat Transformers (na ulicy można potańczyć z Bumblebee). Co kilka kroków przenosimy się do światów z różnych filmów, takich jak *MiB*, *Shrek*, *Simpsonowie*, *Minionki* czy *Mumia*, a wszędzie tam czekają rollercoastery.

Największy z rollercoasterów w tym Parku to Rokit – wagoniki wjeżdżają pionowo w górę, a następnie ruszają prawie pionowo w dół z ogromną prędkością.

Park Volcano Bay to park wodny, z różnymi zjeżdżalniami. Najciekawszą atrakcją jest zjeżdżalnia z uchylaną podłogą, gdzie spada się pionowo w dół wewnątrz wodospadu.

Sea World

To Park z oceanarium i basenami, gdzie można popływać z delfinami oraz obejrzeć przedstawienia z udziałem zwierząt morskich, takich jak orki, lwy morskie, foki i delfiny. W trakcie takiego przedstawienia raczej nie siadaj w pierwszym rzędzie, bo zostaniesz mocno ochlpany wodą.

Można dowiedzieć się tu wielu ciekawych rzeczy o stworzeniach wodnych, pokarmić manty i rekiny oraz zobaczyć jak żyją i pływają pingwiny. Dodatkową atrakcją jest piękna roślinność i oczywiście rollercoastery o tematyce wodnej. Jeden z nich to Kraken, gdzie jedzie się w goglach wirtualnej rzeczywistości, przenoszących w podwodny świat. Niesamowite przeżycie!

Kennedy Space Center.

Będąc w Orlando trzeba koniecznie wybrać się na przylądek Canaveral, gdzie znajduje się Kennedy Space Center czyli ośrodek NASA. Jest to miejsce, gdzie można zobaczyć prawdziwe rakiety i promy kosmiczne, skafandry i sprzęt kosmonautów, wsiąść do kapsuły statku kosmicznego oraz odbyć podróż do miejsca, w którym buduje się rakiety i miejsca, z którego rakiety startują. Mnie udało się zobaczyć, czekającą na start raketę Falcon Heavy (z Tesłą Roadster na pokładzie). Jednak największe wrażenie robi rakiet Saturn, ustawiona poziomo i rozłożona na kilka głównych części, dzięki czemu można ją dokładnie obejrzeć. Przylądek Canaveral to również rezerwat przyrody, więc nad raketami można zobaczyć latające orły, a odpoczywając na trawie można natknąć się na aligatora.

Jakub Wyrzykowski, kl. VIc

Czytaj z nami...

"Magiczne Drzewo"

Magiczne Drzewo to seria książek fantastycznych Andrzeja Maleszki, w której bohaterowie znajdują przedmioty zrobione z tytułowego "Magicznego Drzewa". Skupię się na zrecenzowaniu pierwszej części serii pt. "Magiczne Drzewo. Czerwone Krzesło".

Książka, którą wymieniłem powyżej opowiada o przygodach Kukiego, Gabi i Filipa

- głównych bohaterów - którzy znajdują tajemnicze krzesło, spełniające życzenia (ale nie tylko te dobre).

Wszystko zaczęło się pewnej nocy, podczas straszliwej burzy. Wtedy to piorun uderzył w nasze tytułowe magiczne drzewo. Kiedy ludzie zaczęli wytwarzać z powalonego drzewa przedmioty, okazało się, że każdy z nich posiada część magii.

Była to pierwsza fantastyczna książka, która naprawdę przypadła mi do gustu. W książce motywem jest pogoń dzieci za ich rodzicami, którzy wyruszyli na wyprawę statkiem „Queen Victoria”. Rodzice zabawiają tam gości muzyką. Dzieje się tak za sprawą nieszczęśliwego życzenia wypowiedzianego przez ciotkę, siedzącą na magicznym krześle. Dzieci przemierzają świat, próbując odzyskać rodziców, przeżywając niesamowite, wstrzymujące dech w piersiach przygody.

Czy odnaleźli sposób działania krzesła i wykorzystali go, aby dotrzeć do rodziców?

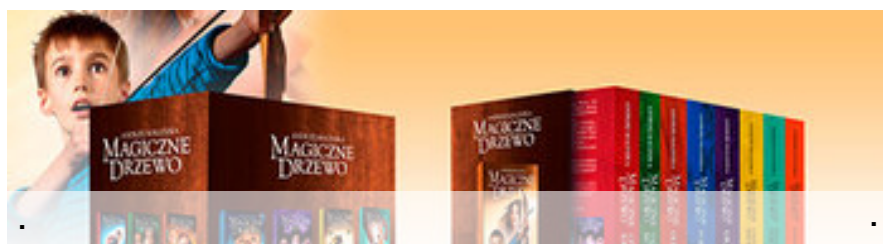
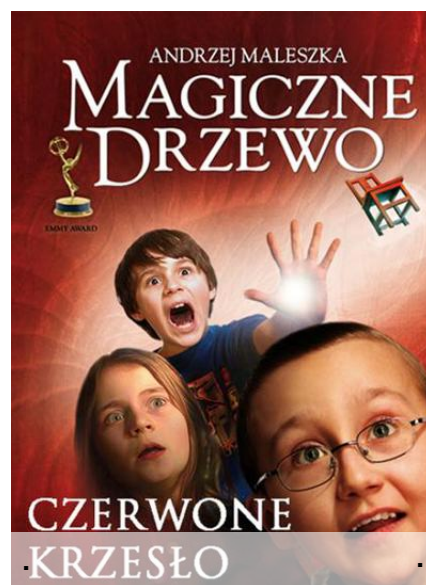
Czy przeszkodziła im Ciotka?

Jak potoczyły się ich losy?

Na te pytania znajdziecie odpowiedź w tej niesamowitej książce, która pochłonie Was na wieczorne godziny.

Serdecznie polecam również inne książki z tej serii.

Jakub Borkowski kl.6c

Oglądaj z nami...

Player One

Ostatnio byłam w kinie na fantastyczno-przygodowym filmie pt. *Player One*. Jego scenariusz oparto na bestsellerowej powieści Ernesta Cline'a pod tym samym tytułem. Film wyreżyserował twórca wielu przebojów kinowych np.: *Avatar*, *Park Jurajski*.

Film opowiada o świecie w 2045 roku, w którym większość ludzkości spędza całe dnie w OASIS - w wirtualnym świecie. W świecie tym awatary graczy podróżują i przeżywają niesamowite przygody. Jednym z takich graczy jest główny bohater Wade Wetts, w którego postać wcielił się młody aktor Tye Sheridan. Po stracie rodziców mieszka z ciotką. W OASIS znajduje przyjaciół, rozrywkę, oderwanie od szarej rzeczywistości, możliwość spełniania marzeń. Beztroską zabawę w tym wirtualnym świecie zmienia jego twórca, ogłaszając konkurs, którego nagrodą jest olbrzymia fortuna i kontrola nad OASIS.

Player One wciągnął mnie od samego początku. Kolejne efekty specjalne zapierały mi wdech w piersiach, wręcz zdumiewały. Stworzone wirtualne światy były bardzo rzeczywiste. Przygody głównego bohatera oraz jego przyjaciół były bardzo niesamowite. Działając, zawsze opowiadali się po stronie dobra. Film mnie tak wciągnął, że z żalem opuszczałam kino. Polecam wszystkim!

Kamila Majewska, kl. VIc

„Tomb Raider”

W ostatnim czasie byłam na filmie pt. „Tomb Raider”. Jest to film przygodowy.

Scenariusz napisali [Geneva Robertson-Dworet](#), [Alastair Siddons](#), a reżyserem był [Roar Uthaug](#).

Film opowiada o dziewczynie (Lara Croft odgrywana przez Alicję Vikander), której Ojciec wyjeżdża na tajemniczą wyspę i nie wraca. Wszyscy myślą, że nie żyje, jednak Lara w to nie wierzy. W spadku dostaje wskazówkę do tego, czego szukał jej Tata i postanawia go odszukać.

Moim zdaniem produkcja jest warta obejrzenia. Dzięki wartkiej akcji i ciekawej fabule film trzyma w napięciu. Na uwagę zasługuje również muzyka, która podkreślała dynamizm toczącej się akcji.

Aleksandra Piontek, kl. VIc

KONSTYTUCJA 3 MAJA

Została uchwalona w 1791 roku w Warszawie przez Sejm Czteroletni. Trzeciego maja obchodzimy 227 rocznicę uchwalenia konstytucji.

Była pierwszą nowoczesną ustawą w Europie, a drugą na świecie (po amerykańskiej). Znosiła liberum veto i wolną elekcję. Konstytucja zmieniła ustrój państwa na [monarchię dziedziczną](#). Miała ona regulować ustrój prawny państwa. Wprowadziła zrównanie mieszczan i szlachty oraz otoczyła chłopów ochroną państwa.

Konstytucja została przetłumaczona na język litewski. Była dokumentem ujętym w 11 artykułach. Została obalona w 1792 roku.

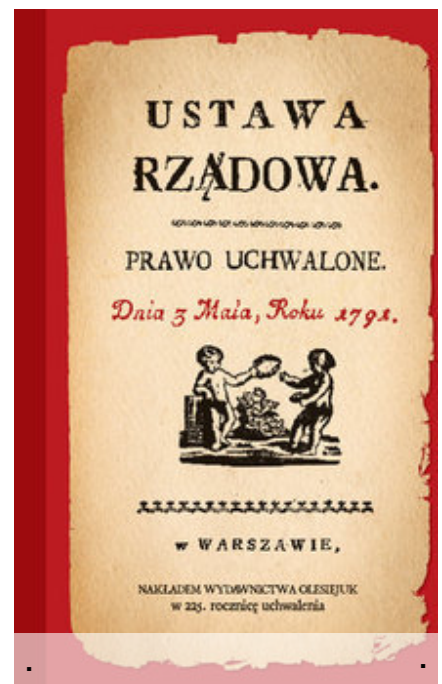
[Archiwum Głównym Akt Dawnych](#) przechowywane są trzy oryginalne [rękopisy](#) Konstytucji 3 maja, liczy 8 stron. W Polsce została wydana aż 14 razy. Konstytucja była bardzo ważną ustawą rządową dla Polski w tamtych latach.

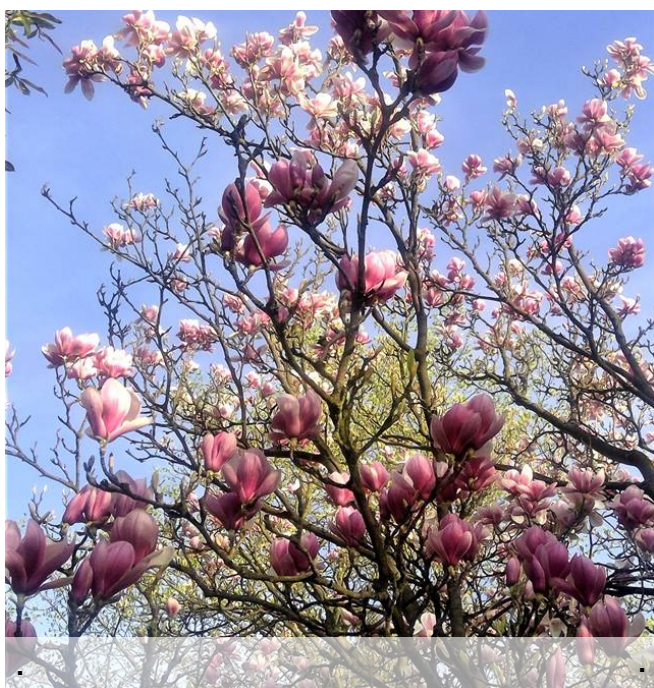
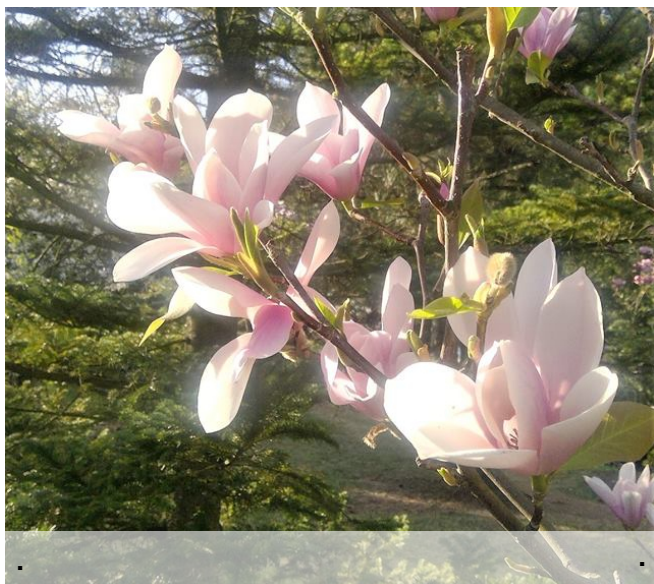
Zapytamy, co to jest konstytucja ?

Konstytucja to najważniejszy akt prawny, określający ustrój państwa, uprawnienia władzy, prawa i obowiązki obywatela.

Obecnie obowiązuje konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 roku.

Wiktoria Krasowska, 6c

**Jestem tylko człowiekiem,
na tym wielkim świecie,
zwykłym, przeciętnym.**

**A jednak, mam w sobie coś,
o czym nie wie nikt.**

**Każdy ma to coś.
Małą isierkę, potężniejszą niż cokolwiek.
To miłość.**

**Kochajmy ludzi,
bo tak szybko znikają z naszego świata,
życia.**

**Lecz kiedy tak się staje,
ta mała, drobna isierka
przeobraża się w wielki potężny ogień.**

**„Uczmy się życia nie od najlepszych,
ale od najszcześniejszych oraz tych,
co prawdziwie kochają”.**

Pola Kanigowska, kl. VIc

Czasopismo

"Sami o Szkole"

redaguje grupa dziennikarzy-uczniów naszej szkoły
pod opieką pani Magdaleny Świętochowskiej.

Zdjęcia wykonała pani Joanna Noemi Zasada.

